

sidigt favoriserede juridiske personer, hvilket er særdeles uheldigt i disses konkurrencekamp med personligt ejede virksomheder, ligesom en umiddelbar retfærdighedsbetragtning også tilsiger ligestilling mellem skatteyderne.

Tilbageførselsretten i nærværende forslag er teknisk udformet sådan, at den overhovedet ikke vil volde vanskeligheder. Hverken for skatteydere eller myndigheder, jfr. spalte 1897-1899 i folketingsforhandlingen 20. november 1975. Der var da heller ikke tekniske vanskeligheder ved den omtalte 1975-ordning eller i forbindelse med dødsbo-tilbageførselsreglerne, som vi nu har kendt i en halv snes år i kildeskattelovens §§ 31 og 32.

Det stillede forslag er en genfremsættelse af et den 17. oktober 1975 (Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 1885-1907, 3277-3280 og 10751-10758 samt tillæg A. sp. 979, tillæg B sp. 291 og 2013) og den 13. oktober 1976 (Folketingstidende 1976-77 (1. saml.) forhandlingerne sp. 391, 975, 3182 og 3326 og tillæg A sp. 697 og tillæg B sp. 103) fremsat forslag.

Om tilsvarende ny lovgivning i udlandet henvises til Skattepolitisk Oversigt 1976, 47 og 221f (Vesttyskland) og 222 (Holland). Også i øvrigt er vidtstrakt modregningsret for skatteunderskud almindelig i vore udenlandske konkurrentlande.

I Sverige og Norge kan underskud fremføres i ti år, i Holland i seks år, i Island, Finland, Canada, Belgien, Frankrig, Vesttyskland, Italien, Luxembourg, Spanien, Østrig, Japan og USA i fem år, og i England og Irland kan underskud fremføres

uden tidsbegrænsning. Adgang til underskudstilbageførsel findes i Vesttyskland, Holland, England, Norge, Canada og USA.

Der henvises også til, at vismandsrapporten fra maj 1981 anbefaler »at overveje muligheden for ordninger, der gav symmetri mellem samfundsdeltagelse i henholdsvis chancen for gevinst og risikoen for tab ved gennemførelse af erhvervsmæssige investeringer«.

Såfremt der viser sig flertal for forslaget under folketingets behandling, vil tekniske følgelovforslag blive fremsat om ændringer i kildeskattelovens §§ 31 og 32 og selskabsskattelovens §§ 8 og 15 og lov om særlig indkomstskat § 9. I disse forslag vil det bl.a. blive præciseret, at hvis den ene indkomst (almindelig indkomst og særlig indkomst) i samme indkomstår skulle være positiv og den anden negativ, skal modregning fortrinsvis ske inden for dette indkomstårs rammer.

Samtidig må lejligheden benyttes til udtrykkeligt i lovtæksten at slå fast, at hvis en senere ændring af en skatteansættelse (for 1981 eller senere år) bevirker, at denne bliver negativ (eller mere negativ end hidtil), skal skatteyderen have adgang til straks at kræve, at det negative beløb bringes i modregning i positiv indkomst for følgende og/eller for tidligere indkomstår.

Endvidere vil det være hensigtsmæssigt at tage fat på, hvordan ændringer af tidligere års indkomst skal indvirke på socialindkomsten for de pågældende år, og dermed eventuelt revision af børnetilskud, daginstitutionsfriplads o.s.v., o.s.v.